

но отъ селото въ една кална нива. 3-а дружина подъ командата на капитанъ Задгорски, заедно съ музикантския хоръ на полка и този на 24-и полкъ, съ развѣти знамена на двата полка, влѣзе въ 17 часа въ града и се отправи за гарата, гдето остана на станъ. Посрѣщането ѝ бѣше трогателно. Подъ звуковетъ на марша „Съюзници, разбойници“, изпълняванъ отъ двата най-добри хорове на 3-а дивизия, озарени отъ ореола на победата, храбритъ войници отъ 3-а дружина бѣха предметъ на безгранична радостъ отъ страна на всички граждани. Единъ разкошенъ вѣнецъ отъ живи цвѣта бѣ поднесенъ на дружинния командиръ капитанъ Задгорски, а войницитъ бѣха непрекъснато обсипвани съ цвѣта.

Неописуема радостъ! Следъ толкова години, най-после, тѣ дойдоха, тѣзи крилати хора отъ онази чудно хубава земя . . . Българитъ дойдоха!

Всички бѣха забравили ужаса на последнитъ нѣколко дни. Войницитъ се радваха, като виждаха съ какъвъ трепетъ сж били очаквани. А гражданитъ се надпреварваха да си взематъ войници на квартира, за да ги погледатъ отблизу и да имъ се понараватъ, защото толкова много имъ сж шепнѣли за тѣхъ. Въображението имъ бѣше създадо въ тѣхнитъ наивни души нѣкакви свръхчовѣшки образи за „българскитъ юнаци“. Старитъ помнѣха Сръбско-българската война, а на младитъ разказитъ за Одринъ, Люле-Бургасъ, Булаиръ, Чаталджа бѣха добре познати.

4/11-а дружина, която заедно съ 4/24-а дружина трѣбваше да образува главни сили на дѣсната колона на бригадата, не получи заповѣдта за действие на 7 октомврий. Командирътъ на дружината майоръ Чолаковъ по свой починъ трѣгна на 7 отъ Алинце презъ Свиланце за Стърновацъ. Въ Свиланце получи 200 хлѣба, изпечени по предварително негово нареждане, и продължи пътя за Стърновацъ, гдето ношува. Тукъ получи заповѣдъ да се присъедини къмъ полка си въ Куманово. На 8 къмъ 14 часа пристигна въ Куманово и се разположи на квартира въ Горно Койнаре. Войницитъ бѣха посрещнати тържествено и радостно отъ населението, което гледаше на тѣхъ като на свои освободители.

3. КЗМЗ СКОПИЕ — КАЧАНИКЪ

Завладяване на гр. Скопие Карадагъ планина съ северозападнитъ разклонения на Шаръ планина и югозападнитъ на Голакъ планина образува здрава преграда между Куманово — Скопската равнина и Косово поле.

Между Шаръ планина и Карадагъ минава Качаникскитъ проходъ, а между Голакъ планина и Карадагъ — Кончулскитъ.

Презъ Качаникския и Кончулския проходи минаватъ добри пѣтици, а презъ Качаникския минава и желѣзниятъ пѣтъ Скопие — Митровица.

На 7 октомврий щабътъ на действащата войска заповѣда на командуващия II армия да преследва енергично противника до заемаването на Скопие и прохода Качаникъ, за да се скъса всѣко съобщение съ Прищина и Битоля. Тази заповѣдъ бѣ допълнена така: „Заемаването на Скопие и Качаникския проходъ е не само отъ голѣмо значение, но има и още важно политическо — прекъс-